

Nr 149

Av herr **Andersson** i Örebro **m. fl.**, *angående maximibeloppet för företagareföreningarnas utlåning.*

(Lika lydande med motion nr 137 i Första kammaren)

I anledning av propositionen 1968: 61 fastställde riksdagen riktlinjerna för företagareföreningarnas organisation och verksamhet. Bland annat höjdes beloppsgränsen för företagareföreningarnas direktlån från 50 000 kr. — för maskiner 75 000 kr. — till 150 000 kr. Emellertid innebär detta beslut samtidigt en begränsning av föreningarnas tidigare rätt att självständigt besluta om direktlån till sådana företag som redan tidigare beviljats garantilån.

Föreningarna kunde tidigare utan hinder av beloppet på utestående garantilån bevilja direktlån. Detta var en stor fördel när det gällde anskaffande av rörelsekapital till företag som hade tillfälliga svårigheter i detta avseende.

Även om maximibeloppet höjts för direktlån är det många företag och då ofta de mest utvecklingsbara, vilka redan tidigare erhållit garantilån, som med de nuvarande bestämmelserna ej kan beviljas direktlån utan särskilt tillstånd från kommerskollegium. Denna begränsning av föreningarnas rätt att bevilja direktlån är i nuvarande läge på kapitalmarknaden med hårda kreditrestriktioner så mycket mer besvärande.

För de mindre företagen är kreditrestriktionerna speciellt besvärande eftersom deras likvida ställning ofta är ganska svag till följd av otillräcklig egen finansiering.

Vad som enligt vår bedömning är mest bekymmersamt är det förhållandet att många mindre företag arbetar med för lågt rörelsekapital. Även om konjunkturen är mycket god i flertalet branscher kan detta förhållande medföra att företagen — om den strama penningpolitiken fortsätter under längre tid — drabbas av allvarliga likviditetssvårigheter. Företagens kunder söker nämligen att dra så långa krediter som möjligt, samtidigt som leverantörerna pressar på för att få betalt. De mindre företagen har många gånger svårt att stå emot detta tryck, vilket kan innebära att rörelsekapitalet urgrävs. På sikt blir följderna för dessa företag en akut likviditetskris. Enligt vår uppfattning bör företagareföreningarna självständigt genom kortfristig utlåning lösa likviditetskriser hos mindre företag, vilka kan bedömas livskraftiga. I annat fall kan dessa företag trots god lönsamhet tvingas inställa

sina betalningar, något som får negativa följder för företagen och i vissa fall även för samhället.

En av de väsentliga orsakerna till föreningarnas direktlån torde vara behovet av att snabbt kunna lämna beslut på låneframställningar. Företagareföreningarna har visat sig väl skickade att handlägga sina växande och alltmer krävande uppgifter vilket ofta framhålls. Därför synes det föga motiverat att den nuvarande begränsningen i föreningarnas beslutanderätt skall begränsas av utestående garantibelopp.

Med stöd av vad som anförts i motionen föreslås,

att riksdagen beslutar att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om att maximibeloppet 150 000 kr. för företagareföreningarnas direktlån ej begränsas av utestående garantibelopp.

Stockholm den 20 januari 1970

Sven G. Andersson (fp)
i Örebro

Bengt Sjönell (cp)

Anders Jonsson (fp)
i Mora

Karl-Erik Eriksson (fp)
i Arvika

John Eriksson (cp)
i Bäckmora

Sven Vigelsbo (cp)

Nr 150

Av fru **Jonäng m. fl.**, om medgivande att igångsätta småhusbyggen utöver bostadsbyggnadsplan, m. m.

(Lika lydande med motion nr 138 i Första kammaren)

Stockholm den 20 januari 1970

Karl-Gust. H. Boo (cp)

John Eriksson (cp)
i Bäckmora

Gunnel Jonäng (cp)

Nils G. Åsling (cp)